

стно-то началство и стражъ и да прогласи Българіиъ свободнѣ и независимѣ. Тогасъ трѣба тутакси да ся прѣмѣсти тая точка и непрѣстанно да ся прѣноси отъ мѣсто на мѣсто. На тоя начинъ бы ся доходило все повече и повече до първо-то воодушевленіе, колко-то повече точки ся възбуждать. А трѣбва да ся прѣмѣща така бързо, щото да не добыкътъ Гърцы-ти врѣмя за събираніе, каквото да не става потрѣба да ся опира на голѣмы силы. Ако бы ся случило нѣгдѣ да ся страда, то не трѣба никого да заплашва. Може то на друго нѣкое мѣсто да ся дотѣкми. Като смышляваше за пораженіе, смысли си и за орѣжіе-то и искусство-то на гърцкѣ-тѣ войскѣ, отъ кое-то твърдѣ лесно му ся видеше пораженіе-то.

— Лесно може да бѣде пораженіе, то е истина, казваше въ себе си; нѣ само може да бѣде. Защото що е орѣжіе-то и искусство-то на гърцкыя войникѣ? Това сѣ малкы работы, помощны средства, които сѣ измыслены затова, за да бы могла да ся надвье главна-та бойна машина, каято е человекѣ-тѣ. Безъ тѣхъ машинѣ не вредять оныя средства нищо, а само съ неѣ значать нѣщо, защото тя имѣ дава истинныя духѣ. Инди царева-та войска ще ни ся опълчи насрѣщѣ съ катапулты, балисты, съвършенно орѣжіе и научена, а въ това орѣжіе и въ тѣхъ обученость ще хвърля духѣ, кой-то доходи отъ желаніе за плячкѣ; а пакѣ ныи ще ся боримъ съ косы, вилы и просты коліе, злѣ наорѣжени и ненаучени, а у свое-то лоше орѣжіе и необученость ще хвърлямы духѣ, кой-то доходи отъ желаніе за плячкѣ и отъ мысль за народнѣ независимость. Тая послѣдня идея (мысль) за независимость ще изедначи наши-ты силы съ гърцкы-ты, додѣто и ныи, непрѣстанно борещицѣ ся, не постанемъ като войници и да ся снабдимъ съ орѣжіе, было да го задобьемъ отъ непріятеля или сами да си го правимъ у очистены-ты отъ него прѣдѣлы, или пакѣ